

zemková parcela a připsána do nové vložky a aby bylo na ni vloženo pro žadatelku právo vlastnické. P r v ý s o u d žádosti nevyhověl proto, že po dojití žádosti se dozvěděl, že schvalovací doložka okresního úřadu, kterou jest smlouva opatřena, byla prohlášena za neplatnou a že tudíž předepsané schválení schází a knihovní žádost není obsahem předložených listin odůvodněna (§ 94 čís. 3 kn. zák.). R e k u r s n í s o u d žádaný zápis povolil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Podle § 93 kn. z. jest doba, ve které žádost ke knihovnímu soudu dojde, rozhodna pro posouzení této žádosti. Podle této doby jest proto při vyřizování knihovních žádostí zkoušeti nejen knihovní stav, nýbrž i žádost a její přílohy (§ 94 knih. zák.) Podkladem knihovního zákona jest zásada, že účinek nabytí pokud se týče přeměny a zániku práv knihovně zajištěných nastává dnem, kdy žádost byla podána na soud knihovní. Tato zásada jest zejména patrna z předpisů §§ 29, 103, 110, 132 kn. zák., v této zásadě kotví i ustanovení § 93 knih. zák. a této zásadě slouží i předpis § 95 knih. zákona, že v knihovních věcech má knihovní soud rozhodnouti bez slyšení stran a pravidelně bez předchozího výměru co do věci samé. Této zásadě by se přičilo, kdyby se listiny, o něž se knihovní žádost opírá, přezkoumávaly po stránce formální (§ 94 čís. 4 knih. z.) nikoliv podle stavu v době podání dotyčné knihovní žádosti u knihovního soudu, nýbrž podle stavu, jaký tu byl v době, když soudce dotyčnou knihovní žádost vyřizoval. Kdyby byla rozhodující doba vyřízení knihovní žádosti, bylo by tím umožněno straně, která knihovní žádost opřela o formálně vadnou listinu, zamítnutí této žádosti zameziti a zachovati si knihovní pořadí této žádosti tím, že by dodatečně a to ještě dříve, než soudce žádost vyřídil, tuto vadu napravila předložením jiné listiny. Stejně jest posuzovati i případ, o nějž jde. Knihovní žádosti Antonie V. byla v době, kdy žádost došla na knihovní soud (20. dubna 1935), připojena kupní smlouva uzavřená mezi žadatelkou a samosprávnou obcí P., zastoupenou podepsanými zástupci, která byla mocí úřadu dohlédacího schválena okresním úřadem v Č. Tato listina vyhovuje proto předpishům § 55 čes. ob. zřiz. Z důvodů shora uvedených neměl knihovní soud při vyřizování této žádosti (dne 13. května 1935) přihlížeti k oznámení obce P., které došlo na knihovní soud dne 2. května 1935, že podle současně předloženého pravoplatného výměru okresního úřadu v Č. byla schvalovací doložka na zmíněné kupní smlouvě jmenovaným úřadem připojena omylem, a že byla prohlášena za neplatnou.

Čís. 14628.

K § 381 ex. ř.

Ohrožen může býti jen nárok, záležející v plnění neb opomenutí.

(Rozh. ze dne 17. října 1935, R I 1056/35.)

Shodně sb. n. s. čís. 3078.

Žalobce domáhá se žalobou zjištění, že trhov^á smlouva, kterouž prodal žalované polovinu nemovitostí zapsaných v určité vložce knihovní, jest neplatnou. Návrh jeho, by žalované bylo zapovězeno onu nemovitost zciziti, obtížiti nebo zastaviti, p r o c e s n í s o u d zamítl, r e k u r s n í s o u d mu vyhověl. D ů v o d y: Žalovaná zatížila nemovitost žalobcem jí prodanou hypotekárním dluhem. Tím dostatečně jest osvědčena obava žalobcova, že by bez povolení prozatímního opatření vymáhání nároku žalobcova na neplatnost smlouvy trhov^é, zejména změnou stavu dosavadního, bylo zmařeno nebo značně stíženo, a plyne z celého stavu věci, že povolení žádaného prozatímního opatření jest třeba, aby zabráněno bylo případně odvrácena byla těžce nahraditelná škoda žalobci ze zatížení toho hrozící.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Neprávem spatřuje rekursní soud ohrožení tohoto nároku v tom, že žalovaná prý polovici zmíněných nemovitostí jí náležející zatížila hypotekárním dluhem Kč, neboť ohrožen (§ 381 ex. ř.) může býti nárok jen, spočívá-li v nějakém plnění nebo opomenutí (rozh. čís. 3078 sb. n. s.). Pouhé zjištění neplatnosti kupní smlouvy nemůže býti dotčeno případným knihovním zatížením nemovitosti, které byly předmětem této smlouvy.

Čís. 14620.

Tajná plná moc: Jednal-li zmocněnec s třetí osobou jménem vlastním, aniž dal najevo, že jedná jménem zmocnitelovým, nevznikl tím nárok třetí osoby proti zmocnitelovi.

(Rozh. ze dne 17. října 1935, Rv I 2095/33.)

P r v ý s o u d zamítl žalobu na zaplacení kupní ceny za dodané zboží, o d v o l a c í s o u d žalobě vyhověl.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y :

V žalobě opřel žalobce svůj nárok o to, že S. objednal sporné zboží v zastoupení žalovaného jako jeho zmocněnec. Prvý soud však nevzal za prokázáno, že S. dřevo objednal jménem žalovaného, nýbrž měl z výsledků průvodního řízení za jisténo, že je S. objednal sám, že sám slíbil zaplacení, že sám převzal dřevo i dodací lístek, a že o žalovaném jako staviteli nebo stavebníku ani slovem se nestala zmínka, ani o nějakém příkazu nebo zmocnění daném S. Důsledkem toho první soud žalobu zamítl. Odvolací soud vyhověl žalobě, pokládaje S. za správce žalovaného podle druhé věty § 1029 obč. zák., aniž by byl něco změnil na uvedeném skutkovém zjištění prvního soudu. Při tom však přehlédl, že § 1029 obč. zák. (jako vůbec všechny předpisy občanského zákona o zmocňovací smlouvě) předpokládá, že zmocněnec jednal jménem ji-